

Sport

Sprang maraton för det västsahariska folket

UPPDATERAD 2019-03-08 PUBLICERAD 2019-03-08

Jonathan Fahlén och Li Edqvist vann Sahara Maraton. Foto: Juan Obregón/Privat

Sahara Marathon fick för första gången två svenska segrare. Men själva loppet var inte det viktigaste.

- Jag ville visa mitt stöd för det västsahariska folket, säger Li Edqvist, journalist på Borås Tidning.

Sahara Marathon arrangerades den 26 februari för 18:e året i rad med syfte att uppmärksamma att [drygt 170.000 människor bott i flyktingläger i öknen i över 40 år](#). Två svenskar, Jonathan Fahlén och Li Edqvist, blev de första svenskarna att vinna loppet där drygt 500 personer deltog.

Fahlén tillhör sportklubben Proletären FF i Göteborg och säger att det var en stor ära att vinna men att det inte var huvudsaken.

- Som idrottsutövare, egentligen oavsett om man är elit eller motionär har man ett ansvar vilka ställningstaganden man gör. Många löpare väljer att springa maraton i Marocko. Då blir det ett sätt att ge legitimitet åt det landets regim som både är en diktatur och en ockupationsmakt. Det kändes i vår klubb mer rätt att springa i Västsahara och ta ställning för den nationen och det västsahariska folket, säger han.

Li Edqvist är inne på samma spår.

– Det är en konflikt som man sällan hör om numera på nyheter. Det kändes som att alla tog emot oss på ett väldigt positivt sätt och var glada över att vi vill stödja dem i deras sak. Dessutom med en så enkel sak som att springa. För mig var det väldigt viktigt att delta i det här loppet, säger hon.

Båda två säger att de blev väldigt bra bemötta och mottagna på plats.

– Vi bodde en hel vecka hos en västaharisk familj mitt ute i det här otillgängliga ökenlandskapet. Vi blev väldigt gästvänligt bemötta, det var häftigt att få se hur de lever och bor i lägren. Det var omvälvande på ett positivt sätt att mötas av så gästvänliga människor trots att de har så ringa tillgångar, säger Li Edqvist och fortsätter.

– Man får perspektiv på sitt eget liv och efter en vecka kunde jag resa hem men de här människorna är ju fast i en situation i den här olösta konflikten.

Båda två har tagit med sig mycket utöver deltagandet i loppet.

– Detta är ju tyvärr en fråga som väldigt få i Sverige känner till, det är en bortglömd konflikt. För oss har själva resandet i samband med loppet inneburit ett tillfälle att lära känna folk på plats och knyta kontakter med olika personer som är aktiva där. Det kan förhoppningsvis leda till något samarbete eller utbyte i framtiden hoppas vi, säger Jonathan Fahlén.

Li Edqvist berättar att hon en stund var tveksam om hon skulle åka dit på grund av den eventuella osäkerheten.

– Jag reflekterade lite över att åka till området innan men när jag väl var där kände jag mig oerhört trygg. Det var väldigt mycket militär och polis där och det ligger väldigt mycket i deras intresse att vi som kommer dit blir väl omhändertagna och inget får hända oss. Så när jag väl var där kändes det väldigt säkert.

Själva segern för de båda prioriteras längre ner men båda är glada över att de lyckades vinna. Li Edqvist tog sig i mål på 4 timmar och 33 minuter och löparen Jonathan Fahlén gick i mål på 2 timmar och 52 minuter.

– Det känns omtumlande. Jag förstod aldrig att jag skulle vinna men det var otroligt häftigt och en upplevelse jag inte kommer glömma i första taget, säger Edqvist.

Loppet anses som ett av världens tuffaste maraton.

– Det är ju oerhört varmt till att börja med, även om det kan vara mycket varmare, det är ju fortfarande vår i Sahara. För mig var det jättevarmt och sedan springer man ju faktiskt i öknen. Det är inga vägar eller så utan vi springer i sand, säger hon.

Resan arrangerades av Emmaus Stockholm, Afrikagrupperna och Praktisk Solidaritet.

– Vi har ju jobbat med detta för att få fler personer att uppmärksamma konflikten. Också för att hitta en annan ingång så att det inte bara är de politiskt aktiva som får reda på vad som händer i Västsahara och situationen i de västahariska

flyktinglägren i Algeriet. Vi gör det här för att det ska bli mer uppmärksamhet i frågan helt enkelt, säger Caroline Nord, kommunikationsansvarig Emmaus Stockholm.

Känner ni att det finns en risk med att genomföra loppet där?

– Vi ska självklart ha respekt för regionen, men det är en plats där FN och internationella organisationer arbetar och rör sig varje dag. Vi har en bra säkerhetsstrategi och det har de västahariska myndigheterna på plats också så vi har gjort bedömningen att vi kan åka dit.

Hur upplever du miljön där?

– Nu var det en väldigt speciell vecka eftersom att det var Sahara Marathon och Västaharas nationaldag så det var väldigt glatt och man firade. Men ser man igenom det är det väldigt tyst och lugnt. Det går inte riktigt att bygga på sanden, man får bara 18-19 liter vatten per dygn och inte som i Sverige då vi förbrukar ungefär 180 liter vatten per dygn. Det finns väldigt många brister och det är tydligt att det inte är en plats det är meningen att folk ska bo på, säger Caroline Nord.

Det var femte året Sahara Marathon anordnades och Caroline Nord säger att det med största sannolikhet blir en ny resa nästa år.

Ramo Holmbom >

ramo.holmbom@dn.se